

32. A mennyei istentisztelet Jel 8:2-6

A következő látomás visszavezeti az olvasót Isten királyiszékéhez, ahol hét angyal, hét sófár megfújására készül, amely egy újabb „hetes” eseménynek a nyitányát jelenti.

A hét angyal gondolata mélyen élt a zsidó tradícióban, János korában még a nevüket is ismerték: *Uriel, Rafael, Raguel, Mikael, Saraquel, Gabriel, Remiel*. Ők az Isten előtt állnak, a többi mennyei lények fölött. Arkangyálnak is nevezi őket Pál Thess 4:16-ban, Dán 10:13-ban Mikael (Mihály) név szerint is szerepel. Ez a hét angyal fogja majd kitölteni a Jel 15-16 fejezete szerint a hét csapást a földre. Fontos személyek, mind a mennyben, mind a földön ez a hét angyal.

A trombiták lényegében sófárok voltak, hiszen ezzel a szóval fordította le a görög nyelv (szalping). A sófár egy különleges kosszarv, amelyet megfújni a papok feladata volt, a „jóm kippúr” (engesztelés napja) idején 3Móz 25:9. Izrael soha nem felejté el, hogy Jerikó városát is a sófárok hangja rombolta le. A sófár hangja ideális körülmények között, akár Izrael egészében hallható volt. A sófár hangja a Jelenések könyvében feltűnően keveset fordul elő, egyszer az 1:10-ben a gyülekezeteknek szóló levél előtt, és a 4:1-ben a pecsétek felnyitása prológusában. Izraelben az újévet a sófár hangja jelezte. Ismerünk még egy „kürtzengést” ami nem egyszerűen sófár hang volt, hanem sófár és imádság együttesen. A sófár hangja az ószövetségi időben a bűnbánatot, a tóra olvasását, imádságok gyakorlását, Isten jóságáról való elmélkedést jelentette. Az apokalipszisben a sófár hangja a bűnbánat és az ítélet hangját jelenti. A Jelenések könyve a naponkénti papi szertartások összefüggésein keresztül mondja el az üzenetét. A papnak egy különleges lapátja volt, amivel elvette a paraszat az oltárról. Ennek a lapátnak volt egy olyan különleges csengése, amelyet még húsz km távolságban is meghallottak. A Jeruzsálemi Talmud (Sukka V,6) szerint a fémlapát (magrefa) úgy volt elkészítve, hogy száz járatot, lyukat alakítottak ki benne, ezért a legkisebb ütődésre, különleges hangok csendültek meg. Azonban nem csupán ütés nyomán alakultak ki rezgések, hanem a tűz közelítése nyomán a furatokba levegő áramlott, és mintegy különleges orgonasípként funkcionált a lapát. A hallatlanul erős hanghatás alkalmas volt Isten ítéletének kifejezésére. János apostol számára mindez a mennydörgések és szózatok, a villámlások és földindulás bekövetkezését jelentette.

Az „adaték” kifejezés passzív nyelvtani alakja a semitizmus nyomait hordja magán, többnyire Isten megnevezését kerülik ki ezzel a szerkezettel, hiszen Ő adja az angyaloknak át a sófárt. **Az „oltár”**: az Ószövetségben két oltárt ismerünk. Az egyik a szabadban volt és az áldozati állatokat mutatták be ezen az oltáron. A másik a templomban volt elhelyezve, a bizonyosság ládájával szemben, a szentek szentje kárpítja előtt, aranyból készült és **füstölő oltárnak** nevezzük 3Móz 4:7. Az arany oltárra a tűz Istentől szállt le, innen vették a paraszat a nagy engesztelési napon a tömjénezőbe, mert ez a tűz szent volt. Ezért vette az angyal is az eleven szentet erről az oltárról.

A kürtzengés ideje az ítélet eléréseit jelenti. A személyes bűnbánat időszaka is. Profétikus szempontból értelmezve, a kürtzengés az ítélet közvetlen kezdetét jelzi. Szívünket megvizsgálva forduljunk Istenhez. Egymás után hétszer szólal meg a sófár hangja. Sófárral jelezték még az újhald bekövetkezését (ma éppen újhald van) A hét sófár pedig hét újhaldat jelent,

vagyis egy hidat képez a tavaszi és őszi ünnepek között. Mindenkit arra figyelmeztet, hogy készüljön Istene elé. Mert a nagy pillanat közel van, visszatartóztathatatlanul jön. Az anti-krisztusi világban utolsó figyelmeztetésként is felfoghatjuk a kürtzengést.

A Jel 8:2-ben a látomások következő fázisa indul el, a korábbi véget ért és egy új kezdődik el. Az angyalok tudják, hogy mi a feladatuk, fújni a sófárt, amely nem az övék, hanem Istené. Nyomorúság kezdődik el a sófárok hangjára, a halál kürtjeinek is nevezhetjük ezt a jelenetet. Az utolsó figyelmeztetés. Mind a hét angyal teszi azt, ami a kötelessége, egy sem vonja ki magát a munkából, fújják a sófárt.

A Jel 8:3-5-ben János meglátott egy nyolcadik angyalt, akinek a kezében arany tömjénező volt, sok tömjénnel, és mindezt a szentek imádságaival az oltárra helyezte. Ez az angyal, mint „szolgálattevő pap” végezte munkáját. Az ószövetségi kultuszban a pap a tömjént a parázsra helyezte, hogy az áldozat jó illattal együtt jusson Isten színe elé. A látomásban látott angyal a füstölőszer mellé odahelyezte az „összes szentek imádságát”, hogy jelképes módon jusson el Istenhez. Ekkor fog teljes erejével megnyilvánulni, hogy az imádságokban milyen nagy erő rejlik. Isten a dolgokat a maguk helyére teszi vissza. A bűn által felforgatott világban minden visszakerül a helyére. Isten válaszul megindul, hogy hűséges szolgainak kínzóit megítélje. Ekkor meglátják a gúnyolódók, hogy milyen erő húzódik meg az Isten oldalán állók mellett. A megszólaló sófárok a bevezető hangjai Isten ítéletének.

Jézus egyszer azt mondta, nem jött még el az én óráim. De most elérkezett a történelem nagy pillanata, elérkezett az óra.

Az angyal megtöltötte az arany füstölőjét és megtöltötte azt az oltárról vett parázzsal. Abból a tűzből vett el, amelyet Isten gyújtott meg. Ég-e még lelkünk oltárán az a tűz, amelyet Isten gyújtott meg? Tűz nélkül nem lehet Istennek szolgálni. Idegen tűzzel sem lehet hozzá közeledni. Szent tűz volt az oltáron, szent tűz kell égjen lelkünk oltárán.

Majd egy elég váratlan dolog történt, miután a tömjénezőt megtöltötte izzó parázzsal, ledobta azt a földre. Miért tette és mi a jelentősége ennek? Isten türelmének végét jelzi, haragját és azt a pillanatot, amelyet az ítélet követ. A szimbólumrendszer gazdag képeivel találkozunk, amelyek azt hirdetik, hogy Isten feláll és meglátogatja világunkat úgy, ahogyan még sohasem tette. Hatalmas természeti jelek hirdetik Isten ítéletét: mennydörgések, szózatok, villámlások és földindulás. A keménynyakú emberiség megtudja, hogy mit jelent az, ha az Isten feláll, akit korábban csak csúfolással illettek. Isten hosszútűrésének is vannak határai. Ehhez a határhoz érkezett el az emberiség. Hasonló a jelenet, mint amikor a Sínai-hegyen megjelent az Örökkévaló 2Móz 19:16-19.

A Jel 8:6-ban a földre zuhanó tűz, majd a természeti jelek után a hét angyalra terelődik vissza a figyelem a látomásban. A hét angyal készülődik a sófár megfújására. Várják a jelet, melyre azonnal megkezdik a trombiták megfújását. A kép az egyiptomi kivonulásra emlékeztet, ott tűz csapás volt, a jelenések könyvében hét csapásról szólnak a híradások. 2Móz 3:7 gondolata ismét teljesebben: „látván láttam az én népemnek nyomorúságát... és meghallottam az ő kiáltásukat”.

Dr. Tokics Imre